

The Holy See

KATEHEZA PAPE FRANJENA OPĆOJ AUDIJENCIJI Srijeda, 3. svibnja 2017. [\[Multimedia\]](#)

Apostolski pohod Egiptu

Draga braćo i sestre, dobar dan!

Danas vam želim govoriti o apostolskom putovanju koje me, uz Božju pomoć, proteklih dana odvelo Egipt. Poduzeo sam putovanje u tu zemlju nakon četiri poziva: Predsjednika Republike, Njegove Svetosti koptsko-pravoslavnog patrijarha, velikog imama Al-Azhar i koptsko-katoličkog patrijarha. Zahvaljujem svakome od njih na, doista toplom, gostoprimstvu koje mi je ukazano. Zahvaljujem također cijelom egipatskom narodu na sudjelovanju i ljubavi kojim su doživjeli taj pohod nasljednika svetoga Petra.

Predsjednik i građanske vlasti su uložile izvanredan trud da taj događaj protekne u najboljem redu; da bude znak mira, znak mira za Egipt i za čitavu tu regiju, koja nažalost trpi zbog sukoba i terorizma. Naime geslo putovanja je bilo "Papa mira u Egiptu mira".

Moj posjet Sveučilištu Al-Azhar, najstarijem islamskom sveučilištu i najvišoj akademskoj ustanovi sunitskog islama, imao je dvojak obzor: obzor dijaloga između kršćana i muslimana i, istodobno, obzor promicanja mira u svijetu. U Al-Azharu se odigrao susret s velikim imamom, koji se kasnije proširio na Međunarodnu konferenciju za mir. U tome kontekstu sam ponudio jedno razmišljanje u kojem je valorizirana povijest Egipta kao zemlje civilizacije i zemlje savezâ. Za čitavo čovječanstvo Egipt je sinonim antičke civilizacije, blagâ umjetnosti i znanja; i to nas podsjeća da se mir gradi obrazovanjem, oblikovanjem mudrosti, humanizma koji obuhvaća također kao sastavni dio vjersku dimenziju, odnos s Bogom, kao što je u svome govoru podsjetio veliki imam. Mir se gradi također na način da se ponovno uzme za polazište savez između Boga i čovjeka, tog temelja saveza među svim ljudima, utemeljena na Dekalogu upisanom na kamenim pločama Sinaja, ali mnogo dublje u srcu svakog čovjeka svih vremena i mjesta, zakon koji se sažima u dvije zapovijedi ljubavi prema Bogu i bližnjemu.

Na istom temelju počiva izgrađivanje društvenoga i građanskog poretka, u čemu su pozvani

surađivati svi građani, svakog porijekla, kulture i religije. Ta vizija zdrave laičnosti je izašla na vidjelo u razmjeni govora s Predsjednikom Republike Egipat, u prisutnosti vlasti te zemlje i diplomatskog zbora. Velika povijesna i vjerska baština Egipta i njegova uloga u regiji Sredozemlja daju mu posebnu zadaću na putu prema čvrstom i trajnom miru, koji ne počiva na pravu sile, već na snazi prava.

Kršćani, u Egiptu kao i u svakoj zemlji na svijetu, pozvani su biti kvasac bratstva. A to je moguće ako žive u sebi samima zajedništvo u Kristu. Snažni znak zajedništva, hvala Bogu, mogli smo dati zajedno ja i moj brat papa Tawadros II., patrijarh pravoslavnih kopta. Ponovno smo se obvezali, potpisavši također Zajedničku izjavu, da ćemo kročiti zajedno i da ćemo se založiti da se krštenje podijeljeno u našim dvjema Crkvama ne ponavlja. Zajedno smo molili za mučenike nedavnih atentata koji su na tragičan način pogodili tu časnu Crkvu; i njihova je krv oplodila taj ekumenski susret, na kojem je sudjelovao također carigradski patrijarh Bartolomej: ekumenski patrijarh, moj dragi brat.

Drugi dan putovanja bio je posvećen vjernicima katolicima. Sveta misa slavljena na stadionu koji su stavile na raspolaganje egipatske vlasti bilo je slavlje vjere i bratstva, na kojem smo osjetili živu prisutnost Uskrsloga Gospodina. Tumačeći Evanđelje, pozvao sam malu katoličku zajednicu u Egiptu da ponovno doživi iskustvo učenika iz Emausa: da uvijek pronalaze u Kristu, Riječi i Kruhu života, radost vjere, žar nade i snagu svjedočenja u ljubavi da "susreli smo Gospodina!".

Posljednji događaj bio je susret sa svećenicima, redovnicima i redovnicama te sjemeništarcima u Bogoslovnom sjemeništu. Puno je bogoslova i sjemeništaraca: to je jedna utjeha! Održana je služba riječi u kojoj su obnovljena obećanja posvećenog života. U toj zajednici muškaraca i žena koji su izabrali darovati život Kristu poradi Božjeg kraljevstva, vidio sam ljepotu Crkve u Egiptu i molio za sve kršćane na Bliskom istoku, da, vođeni, svojim pastirima i pod duhovnim vodstvom posvećenih osoba, budu sol i svjetlo u tim krajevima, usred tih naroda. Egipat je, za nas, bio znak nade, utočišta, pomoći. Kada je u tome dijelu svijeta vladala glad, Jakov je, zajedno sa svojim sinovima, došao upravo tu; zatim, kad je Isus bio progonjen, pošao je u Egipat. Zato, govoriti o tome putovanju znači prijeći put nade: za nas Egipat je znak nade bilo za prošlost bilo za današnjicu, znak onoga bratstva o kojem sam vam htio govoriti.

Još jednom zahvaljujem svima koji su omogućili ovo putovanje i svima koji su na različite načine dali svoj doprinos, posebno mnogim osobama koje su prikazale svoje molitve i trpljenja. Neka Sveta Nazaretska Obitelj, koja je emigrirala na obale Nila kako bi pobjegla od Herodova nasilja, blagoslovi i trajno štiti egipatski narod i vodi ga putom blagostanja, bratstva i mira.

Hvala!

Od srca pozdravljam hrvatske hodočasnike, a osobito svećenike, nastavnike, sjemeništare i maturante katoličkih gimnazija iz Požeške biskupije, zajedno s njihovim biskupom Antunom Škvorčevićem, koji su došli na grob Apostola Petra kako bi potvrdili vlastitu vjeru u prigodi dvadesete obljetnice osnutka Biskupije. Dragi prijatelji, u uskrsnoj radosti zahvalite Gospodinu za sve darove koje vam daje te u kršćanskoj nadi hodite hrabro naprijed, odgovarajući svakodnevno na Isusov poziv da ga slijedite kao njegovi učenici. Na tome putu neka vas prati nebeski zagovor Blažene Djevice Marije i Svetoga Ivana Pavla II., koji je i osnovao vašu Biskupiju. Obećajem vam svoju duhovnu blizinu te udijeljujem vama i vašim obiteljima apostolski blagoslov. Hvaljen Isus i Marija!